

**МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**ФАКУЛЬТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА КОМП'ЮТЕРНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І
СИСТЕМ**

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:**

**РОЗРОБКА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РОЗПІЗНАННЯ
ОБРАЗІВ У ТЕКСТИЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВOSTІ**

Здобувача вищої освіти другого (магістерського) рівня,
II курсу, групи КМІ-23-1, спеціальності 122 «Комп'ютерні науки»,
освітня програма «Інформаційні управляючі системи і технології в економіці»

(підпис)

Філатова Костянтина
Юрійовича
(прізвище, ім'я, по батькові)

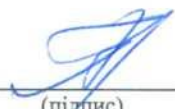
Науковий керівник

(підпис)

Горбовий Артур
Юліанович, д.т.н.,
професор
(прізвище, ім'я, по батькові,
науковий ступінь, вчене звання)

Керівник освітньо-
професійної програми

(підпис)

Горбовий Артур Юліанович,
д.т.н., професор
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий
ступінь, вчене звання)

Допущено до захисту за рішенням кафедри протокол від «10» січня 2025 №11

(підпис)

Завідувач кафедри

Філоненко Михайло
Миколайович, к.ф.-м.н.,
доцент
(прізвище, ім'я, по батькові,
науковий ступінь, вчене звання)

Ірпінь – 2025

Реєстрація № 17

27.01.2025

(дата)

(підпис відповідальної особи)

Результати перевірки

до захисту
(до захисту на доопрацювання)

27.01.2025

(дата)

(підпис)

Результат захисту

4 (добре)
(оцінка)

04.02.2025

(дата)

(підпис)

Голова комісії:

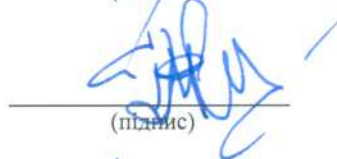

(підпис)

В.М. Франчук

Члени комісії:

(підпис)

А.Ю. Горбовий

(підпис)

М.М. Філоненко

(підпис)

І.Д. Погореловська

БЛАНК ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Об'єкти контролю	Діапазон оцінки в балах	Фактична кількість балів	Примітки	Дата, П.І.Б.: керівника, голови комісії - членів комісії, секретаря, (підписи)
ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ КОМІСІЄЮ ПО ЗАХИСТУ				
1. Зміст кваліфікаційної роботи (якість теоретичного матеріалу, його зв'язок з практичним, вміння представляти матеріал в логічній послідовності, наявність висновків та пропозицій)	від 0 до 30	23		04.02.2025 Франчук В.М. Горбовий А.Ю. Філоненко М.М. Погореловська І.Д. Суховерхівка Л.П.
2. Дотримання вимог щодо оформлення	від 0 до 10	7		
3. Вчасне виконання роботи на всіх етапах у встановлені кафедрою терміни	від 0 до 5	4		
4. Рецензент	від 0 до 5	4		
РАЗОМ БАЛІВ	від 0 до 50	38		

Оцінювання кваліфікаційної роботи науковим керівником - 37 балів.

ПЕРЕВЕДЕННЯ ОЦІНКИ ЗА 100-БАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКАЛИ ТА ШКАЛИ ЄКТС

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	Дата	П.І.Б.: голови, членів комісії, секретаря, (підпис)
75	C	4 (добре)	04.02.2025	Франчук В.М. Горбовий А.Ю. Філоненко М.М. Погореловська І.Д. Суховерхівка Л.П.

ПРАВИЛА ПЕРЕВЕДЕННЯ ОЦІНОК ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКАЛИ ТА ШКАЛИ ЄКТС

Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	5 (відмінно)
80-89	B	4 (добре)
70-79	C	
60-69	D	
50-59	E	3 (задовільно)
35-49	FX	2 (незадовільно)

Факультет фінансів та цифрових технологій
Кафедра комп'ютерних та інформаційних технологій і систем
Галузь знань 12 «Інформаційні технології»
Спеціальність 122 «Комп'ютерні науки»
Освітня програма «Інформаційні управляючі системи і технології в економіці»

Затверджую
Завідувач кафедри Філоненко М.М.
«23» грудня 2023

Завдання на кваліфікаційну роботу
здобувачу вищої освіти
Філатову Костянтину Юрійовичу
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема кваліфікаційної роботи: «Розробка комп'ютеризованої системи розпізнання образів у текстильній промисловості».
Затверджена наказом ректора від «20» грудня 2023 № 1701
2. Строк здачі закінченої роботи «07» січня 2025
3. Мета роботи полягає в створенні комп'ютеризованої системи розпізнавання візерунків у текстильній промисловості, яка дозволить автоматизувати контроль якості тканини та виявлення дефектів з високою точністю та швидкістю.
Об'єкт дослідження: розпізнавання візерунків та виявлення дефектів текстильних виробів.
Предмет дослідження: процеси управління якістю текстильних матеріалів у текстильній промисловості.
Орієнтовна база дослідження: сучасне програмне забезпечення для розпізнавання образів, технічні засоби для автоматизації текстильного виробництва, а також фабрики та підприємства текстильної промисловості.
4. Вихідні дані до роботи огляд існуючих технологій та алгоритмів розпізнавання образів; вимоги текстильної промисловості до автоматизованих систем.
5. Перелік графічного матеріалу: таблиця, малюнки та графічні ілюстрації.
6. Зміст кваліфікаційної роботи (перелік питань за кожним розділом)
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИХ СИСТЕМ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ У ТЕКСТИЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ
1.1. Огляд методів розпізнавання образів у сучасних інформаційних технологіях
1.2. Особливості застосування комп'ютеризованих систем розпізнавання образів у текстильній промисловості
РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ
2.1. Аналіз задачі розробки системи
2.2. Програмна реалізація та архітектура системи розпізнавання образів

2.3. Інтеграція комп'ютеризованої системи з виробничими процесами текстильної промисловості

РОЗДІЛ 3. ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАПРОПОНОВАНОЇ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ

3.1. Впровадження комп'ютеризованої системи в дію

3.2. Економічна ефективність комп'ютеризованої системи

7. Календарний план виконання роботи

№ п/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	
		За планом	Фактично
1	2	3	4
1	Вибір теми, підбір літературних джерел, формування структури кваліфікаційної роботи	До 15.12.2023	15.12.2023
2	I розділ (розкрити сутність і стан дослідження наукової проблематики роботи, після чого навести її загальну характеристику; огляд літератури за темою і вибір конкретних напрямів досліджень)	27.05.2024	27.05.2024
3	II розділ (аналіз експериментальної частини про методики досліджень)	02.09.2024	02.09.2024
4	III розділ (проведені теоретичні і (або) експериментальні дослідження та проектні рішення)	18.11.2024	18.11.2024
5	Висновки	10.12.2024	10.12.2024
6	Доопрацювання роботи з урахуванням зауважень наукового керівника	23.12.2024	23.12.2024
7	Отримання відгуку керівника	28.01.2025	28.01.2025
8	Отримання зовнішньої рецензії	31.01.2025	31.01.2025

8. Дата видачі завдання «23» грудня 2023

9. Керівник кваліфікаційної роботи

(підпис)

Горбовий А.Ю.
(прізвище, ініціали)

10. Керівник освітньо-професійної програми

(підпис)

Горбовий А.Ю.
(прізвище, ініціали)

11. Завдання до виконання отримав
здобувач вищої освіти

(підпис)

Філатова К. Ю.
(прізвище, ініціали)

АНОТАЦІЯ

Розробка комп'ютеризованої системи розпізнавання образів у текстильній промисловості

Мета роботи полягає в створенні комп'ютеризованої системи розпізнавання візерунків у текстильній промисловості, яка дозволить автоматизувати контроль якості тканини та виявлення дефектів з високою точністю та швидкістю.

Завдання роботи:

1. Провести дослідження існуючих шаблонів розпізнавання та оцінити їх актуальність для текстильної промисловості.
2. Створіть систему, яка використовує сучасні методи розпізнавання образів і відповідає вимогам галузі.
3. Впровадити алгоритми, які виявляють проблеми з тканиною та класифікують текстури.
4. Протестуйте систему та оцініть її ефективність.
5. Запропонувати способи інтеграції розробленої системи у виробничий процес.

Предметом дослідження є процеси управління якістю текстильних матеріалів у текстильній промисловості.

Об'єктом дослідження є розпізнавання візерунків та виявлення дефектів текстильних виробів.

Базою дослідження виступає сучасне програмне забезпечення та технічні засоби для автоматизації.

За результатами дослідження сформульовані рекомендації щодо впровадження системи в текстильне виробництво.

Отримані результати можуть бути використані для автоматизації технологічних процесів у текстильній галузі, що сприятиме зниженню витрат та підвищенню якості продукції.

Кваліфікаційна робота містить 62 сторінок, 5 таблиць, 1 рисунок, список використаних джерел 40 найменувань та 3 додатка.

Ключові слова: розпізнавання образів, текстильна промисловість, автоматизація, алгоритми, комп'ютеризована система.

Рік виконання кваліфікаційної роботи 2024

Рік захисту роботи 2025

ABSTRACT

Development of a Computerized Pattern Recognition System in the Textile Industry

The purpose of this work is to create a computerized pattern recognition system for the textile industry, enabling automated quality control of fabric and high-precision, high-speed defect detection.

The objectives of the work include:

1. Researching existing recognition patterns and assessing their relevance to the textile industry.
2. Developing a system that utilizes modern pattern recognition methods and meets industry requirements.
3. Implementing algorithms for identifying fabric defects and classifying textures.
4. Testing the system and evaluating its effectiveness.
5. Proposing ways to integrate the developed system into the production process.

The subject of the study is the processes of quality control for textile materials in the textile industry.

The object of the study is the recognition of patterns and the detection of defects in textile products.

The basis of the research is modern software and technical tools for automation.

As a result of the research, recommendations have been formulated for the implementation of the system in textile production.

The obtained results can be used for automating technological processes in the textile sector, contributing to cost reduction and product quality improvement.

The qualification work contains 62 pages, 5 tables, 1 figure, a list of 40 references, and 3 appendices.

Keywords: pattern recognition, textile industry, automation, algorithms, computerized system.

Year of qualification work completion: 2024.

Year of defense: 2025.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИХ СИСТЕМ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ У ТЕКСТИЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВOSTІ	6
1.1. Огляд методів розпізнавання образів у сучасних інформаційних технологіях.....	6
1.2. Особливості застосування комп'ютеризованих систем розпізнавання образів у текстильній промисловості	14
РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ	21
2.1. Аналіз задачі розробки системи	21
2.2. Програмна реалізація та архітектура системи розпізнавання образів.....	29
2.3. Інтеграція комп'ютеризованої системи з виробничими процесами текстильної промисловості	36
РОЗДІЛ 3. ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАПРОПОНОВАНОЇ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ	41
3.1. Впровадження комп'ютеризованої системи в дію	41
3.2. Економічна ефективність комп'ютеризованої системи	48
ВИСНОВКИ	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	55
ДОДАТКИ.....	59

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ ТА СКОРОЧЕНЬ

AI (Artificial Intelligence) — штучний інтелект.

AutoML (Automated Machine Learning) — автоматизоване машинне навчання.

AWS (Amazon Web Services) — хмарна платформа, що надає обчислювальні ресурси.

CNN (Convolutional Neural Network) — згорткова нейронна мережа.

GAN (Generative Adversarial Network) — генеративно-змагальна мережа.

HOG (Histogram of Oriented Gradients) — гістограма спрямованих градієнтів.

IoT (Internet of Things) — Інтернет речей.

LBP (Local Binary Patterns) — локальні бінарні шаблони.

ML (Machine Learning) — машинне навчання.

RNN (Recurrent Neural Network) — рекурентна нейронна мережа.

SVM (Support Vector Machine) — метод опорних векторів.

ViT (Vision Transformer) — трансформери для комп'ютерного зору.

ВСТУП

Інформаційні технології мають вирішальне значення для трансформації сучасної економіки. У світі, де найголовніше – висока якість продукції та ефективність виробництва, впровадження інноваційних цифрових технологій стає все більш важливим. Сучасні комп'ютери, особливо комп'ютери з можливостями розпізнавання образів, мають вирішальне значення для автоматизації таких процесів, як контроль якості, аналіз текстури та виявлення дефектів. Ці технології сприяють підвищенню точності та швидкості обробки даних, що дозволяє компаніям вийти на новий рівень продуктивності. Ці підходи сприяють підвищенню ролі інформаційних систем у розвитку різних галузей економіки.

Актуальність роботи. Розширення текстильних ринків і зростання попиту на вироби високої якості зумовлюють необхідність використання сучасних інформаційних технологій для підвищення ефективності виробництва. У той час як ручний контроль якості дорогий і може змінюватися, комп'ютеризовані системи можуть значно знизити вартість і підвищити точність і швидкість виявлення матеріалу. Аналіз наукових джерел показує, що важливість дослідження полягає в удосконаленні існуючих систем розпізнавання образів з урахуванням специфіки текстильної промисловості.

Ступінь розвитку та ступінь проблеми. Зарубіжні та вітчизняні науковці присвячені комп'ютеризації систем, серед них – дослідження використання згорткових нейронних мереж (CNN) для виявлення дефектів (X. Zhang, J. Li), а також комп'ютеризації текстур для класифікації (A. Kumar). І навпаки, більшість існуючих рішень спрямовані на вирішення загальних питань, пов'язаних з комп'ютеризацією систем, і вони не враховують специфіку текстильних виробів.

Мета і завдання дослідження. Метою проекту є створення комп'ютеризованої системи розпізнавання візерунків у текстильній

промисловості, яка дозволить автоматизувати контроль якості тканини та виявлення дефектів з високою точністю та швидкістю.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні завдання:

1. Провести дослідження існуючих шаблонів розпізнавання та оцінити їх актуальність для текстильної промисловості.
2. Створити систему, яка використовує сучасні методи розпізнавання образів і відповідає вимогам галузі.
3. Впровадити алгоритми, які виявляють проблеми з тканиною та класифікують текстури.
4. Протестуйте систему та оцініть її ефективність.
5. Запропонувати способи інтеграції розробленої системи у виробничий процес.

Предметом дослідження є процеси управління якістю текстильних матеріалів у текстильній промисловості.

Об'єкт дослідження – розпізнавання візерунків та виявлення дефектів текстильних виробів.

Методи дослідження. Робота передбачає використання загальнонаукових методів аналізу та синтезу, системного підходу до моделювання, а також спеціальних методів:

- методи глибокого навчання (CNN) для категоризації текстур;
- методи обробки цифрових зображень, що визначають дефекти;
- засоби машинного навчання, які покращать процес аналізу.

Наукове значення проекту полягає в удосконаленні методів розпізнавання образів у текстильній промисловості, зокрема в контексті адаптації алгоритмів до специфіки текстильних виробів. Практичне значення полягає в тому, що розроблена система може бути застосована на підприємствах, які хочуть автоматизувати процес контролю якості, що призведе до зниження витрат і підвищення конкурентоспроможності продукції.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИХ СИСТЕМ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ У ТЕКСТИЛЬНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

1.1. Огляд методів розпізнавання образів у сучасних інформаційних технологіях

Розпізнавання образів є однією з найбільш значущих галузей інформаційних технологій сьогодні, ця технологія базується на аналізі та записі систем. У текстильній промисловості ця технологія відіграє значну роль у підвищенні ефективності та якості шляхом автоматизації завдань, пов'язаних із контролем якості, сортуванням матеріалів, виявленню проблем і створенням нових дизайнерських рішень.

Сучасні підходи до розпізнавання образів поділяють на класичні, засновані на машинному та глибокому навчанні. У цьому розділі описано класифікацію, переваги, недоліки та використання цих пристроїв у текстильній промисловості [15].

Процес розпізнавання шаблонів включає кілька важливих етапів:

1. Збір даних. Джерелом візуальних даних є камера високої роздільної здатності або інший датчик, який досліджує поверхню компонентів тканини.
2. Попередня обробка зображення. Включає процес нормалізації, очищення від шумів, балансування яскравості та контрастності.
3. Розпізнавання симптомів. Процедура отримання важливих характеристик, таких як текстура, колір, форма та градієнт.
4. Класифікація: або ідентифікація, або класифікація. Використання моделей для аналізу та класифікації об'єктів.
5. Прийняття рішень. На основі отриманих результатів виконання дій, які базуються на результатах (наприклад, упорядкування тканини або виявлення недоліків).

Базові шаблони розпізнавання.

1. Традиційні методи обробки зображень

Вибір меж

Метод контурного виділення дозволяє визначити межі об'єктів на малюнку. Одним із популярних алгоритмів є Canny Edge Detection. Алгоритм Canny Edge Detection є одним із найпопулярніших методів виявлення меж на зображеннях. Його основною функцією є розпізнавання меж об'єктів на зображенні шляхом визначення переходу між різними рівнями інтенсивності пікселів. Цей підхід часто використовується в комп'ютеризованих системах, обробці зображень, роботах і візуалізації.

Алгоритм Canny складається з кількох основних кроків:

Першим кроком є зменшення шуму в зображенні, тому згладжування за Гауссом є методом обробки сигналу та зменшення даних, який використовується для зменшення шуму або згладжування даних. Його похідно від використання функції Гауса для обробки. Зазвичай він використовується для обробки зображень, комп'ютерного зору та інших галузей, де необхідно зменшити розмір варіацій або втручання в дані:

$$G(x,y)=\frac{1}{2\pi\sigma^2}\cdot e^{-\frac{x^2+y^2}{2\sigma^2}}, \quad (1.1)$$

де $G(x, y)$ - результат згладжування для пікселя на координатах (x, y) ;

σ - стандартне відхилення ядра.

Алгоритм розмиття Гауса:

Створення фільтра: спочатку потрібно створити матрицю фільтра, використовуючи функцію Гауса з певним значенням σ .

Згортання зображення: для кожного пікселя зображення отримується нове значення шляхом згортання цього пікселя за допомогою фільтра. Таким чином, кожен піксель буде замінено середнім значенням його сусідів, що зменшить варіації інтенсивності між пікселями.

Обробка країв: Для пікселів поблизу краю зображення, які не мають достатньо сусідів, можна використовувати різні методи обробки, включаючи повторення значень пікселів або розширення області, що підлягає обробці.

На наступному кроці для кожного пікселя обчислюється градієнт, який вказує напрямок і величину зміни інтенсивності пікселя. Для цього використовується виявлення градієнта за допомогою операторів Sobel і оператор використовується для визначення напрямку градієнта:

$$G_x = \frac{\partial I}{\partial x}, G_y = \frac{\partial I}{\partial y}, G = \sqrt{G_x^2 + G_y^2}, \quad (1.2)$$

де G_x^2, G_y^2 - градієнти зображення по осях x та y ;

G - величина градієнта.

Ці величини вказують на інтенсивність зміни пікселя та напрямок максимальної зміни інтенсивності.

Метод локальних бінарних шаблонів (LBP)

Цей метод аналізує текстури, створюючи унікальні вектори для кожного пікселя, базуючись на порівнянні інтенсивності пікселів із їхніми сусідами. Його основна ідея полягає у кодуванні текстурних характеристик зображення шляхом порівняння інтенсивностей пікселів у локальній області.

Основні принципи LBP Обчислення локальних шаблонів:

Для кожного пікселя (центрального пікселя) вибирається невелика область навколо нього, зазвичай у формі квадратного або кругового вікна. Кожен піксель у цій області порівнюється з центральним пікселем:

Якщо значення інтенсивності сусіднього пікселя більше або дорівнює значенню центрального, йому присвоюється "1". В іншому випадку - "0".

Формування бінарного коду:

Результати порівнянь у сусідній області об'єднуються у бінарний код, що представляє текстуру в цій області.

Перетворення у гістограму:

Бінарні коди підсумовуються по всьому зображенню, формуючи гістограму розподілу шаблонів. Ця гістограма використовується як характеристика для аналізу текстур.

Застосування:

Аналіз текстур: LBP дозволяє ефективно описувати текстурні властивості зображень, тому часто використовується для аналізу матеріалів, поверхонь або шкірного покриття.

Розпізнавання облич: Гістограми LBP широко застосовуються в задачах детекції та розпізнавання облич завдяки їх стійкості до змін освітлення.

Класифікація зображень: LBP забезпечує ефективну і компактну ознаку для класифікації різних категорій зображень [24].

Алгоритм гістограми спрямованих градієнтів (HOG)

HOG використовується для виділення ознак, заснованих на напрямках градієнтів. Його ключовим аспектом є побудова гістограми градієнтів для кожного сегмента зображення. HOG кодує форму і структуру об'єктів на основі розподілу локальних градієнтів (напрямків зміни інтенсивності) в області зображення. Він робить це, будуючи гістограму спрямованих градієнтів у невеликих просторових областях.

Алгоритм HOG: Попередня обробка зображення:

- Зображення перетворюється в градації сірого, якщо воно кольорове.
- За бажанням можна нормалізувати яскравість, щоб зменшити залежність від змін освітлення.

Обчислення градієнтів:

- Для кожного пікселя обчислюються градієнти (зміни інтенсивності) в горизонтальному (x) та вертикальному (y) напрямках. Зазвичай використовуються оператори Собеля або прості фільтри:

$$G_x = I(x+1, y) - I(x-1, y), G_y = I(x, y+1) - I(x, y-1), \quad (1.3)$$

- Знаходиться величина градієнта $|G|$ і його напрямок θ :

$$|G| = \sqrt{G_x^2 + G_y^2}, \theta = \arctan\left(\frac{G_y}{G_x}\right), \quad (1.4)$$

Розбиття зображення на блоки та комірки:

- Зображення розбивається на невеликі комірки (зазвичай 8×8 пікселів).
- Кілька комірок об'єднуються у більші блоки (наприклад, 2×2 комірки).

Побудова гістограми градієнтів:

- Для кожної комірки обчислюється гістограма напрямків градієнтів.
- Градієнти класифікуються за напрямками (наприклад, на 9 або 18 інтервалів у діапазоні 0-180 або 0-360).
- Величина градієнтів використовується як "вага" для відповідних напрямків.

Нормалізація блоків:

- Для зменшення впливу зміни освітлення і контрасту обчислені гістограми нормалізуються на рівні блоків.
- Використовуються різні методи нормалізації, наприклад L2-норма.

Об'єднання гістограм:

- Всі нормалізовані гістограми блоків об'єднуються у єдиний вектор ознак для всього зображення.

Переваги традиційних методів: простота реалізації; низькі обчислювальні витрати (табл. 1.1).

Недоліки: чутливість до шумів; необхідність ручного виділення ознак.

2. Методи машинного навчання

Методи машинного навчання (ML) поділяються на кілька основних категорій залежно від типу даних, що аналізуються, та завдань, які необхідно розв'язати [1].

Метод опорних векторів (SVM)

Цей метод базується на побудові гіперплощини, яка розділяє об'єкти на два класи. Це один із потужних алгоритмів машинного навчання для розв'язання задач класифікації та регресії. Він особливо добре працює у випадках, коли дані нелінійно роздільні або багатовимірні.

Алгоритм роботи SVM

- Роздільна гіперплощина: У випадку лінійно роздільних даних SVM знаходить гіперплощину, яка ділить класи так, щоб зазор між ними був максимальним.

- Квадратична оптимізація: SVM формулює задачу як задачу оптимізації, мінімізуючи функцію втрат із врахуванням обмежень:

Мінімізувати:

$$\frac{1}{2} \|w\|^2 \quad (1.5)$$

за умов:

$$y_i(w \cdot x_i + b) \geq 1, \forall i,$$

де w - вектор нормалі до гіперплощини.

b - зміщення.

y_i - мітка класу (+1 або -1).

x_i - вектор ознак.

- Розширення до нелінійних випадків: Якщо дані нелінійно роздільні, SVM використовує ядрову функцію (kernel function) для перетворення простору ознак у вищу розмірність, де вони можуть стати лінійно роздільними.
- Гіперпараметри.
- C (регуляризація): Контролює баланс між максимізацією зазору та мінімізацією помилок класифікації.

Тип ядра (kernel): Вибір функції для перетворення простору:

- Лінійне ядро.
- Поліноміальне ядро.
- Радіально-базисне ядро (RBF, Gaussian).
- Сигмоїдальне ядро.

Random Forest

Random Forest – ансамблевий метод, що об'єднує кілька дерев рішень.

Кожне дерево навчається на випадковій підмножині даних [7].

Алгоритм роботи Random Forest: Формування ансамблю:

- Створюється N дерев (зазвичай сотні дерев).
- Для кожного дерева вибирається випадкова підмножина даних (із поверненням), що називається бутстреп-вибіркою (bootstrap sampling).

Побудова дерев:

- Кожне дерево навчається на вибраній підмножині даних.
- На кожному вузлі дерева вибирається випадкова підмножина ознак m , і найкраще розбиття визначається лише серед цих ознак.
- Деревя ростуть до максимальної глибини (без обрізання).

Передбачення:

- Для класифікації кожне дерево повертає свій прогноз, а остаточний клас визначається як модальне значення (найпоширеніший клас).
- Для регресії передбачення усереднюються.

Переваги: гнучкість і адаптивність; здатність працювати з малими обсягами даних (див. табл. 1.1).

Недоліки - менша точність порівняно з глибоким навчанням.

3. Методи глибокого навчання - це підхід у машинному навчанні, який використовує багатoshарові штучні нейронні мережі для автоматичного виділення та навчання характеристик із даних. Глибоке навчання базується на ідеї моделювання складних взаємозв'язків через численні приховані шари.

Конволюційні нейронні мережі (CNN)

Спеціалізований тип глибоких нейронних мереж, які ефективно працюють із даними у вигляді сіток, таких як зображення або аудіо. CNN здатні автоматично виявляти локальні особливості у вхідних даних, наприклад, краї, текстури або складніші шаблони. CNN автоматично виділяють ознаки із сирих зображень [30]. Процес роботи CNN:

- Згортковий шар обчислює карти ознак, які відповідають локальним властивостям вхідних даних.
- Pooling зменшує розмірність і зберігає найважливіші ознаки.
- Повторення шарів згортки та pooling поступово формує більш складні ознаки.
- Фінальні повнозв'язані шари обробляють високорівневі ознаки для класифікації або регресії.

Генеративно-змагальні мережі (GAN)

Одна з найбільш захоплюючих ідей у галузі глибокого навчання, яка відкрила нові можливості в генерації даних. GAN складається з двох нейронних мереж — генератора і дискримінатора, які працюють разом у змагальній манері, щоб створювати нові, реалістичні дані, подібні до вихідних. GAN складається з двох моделей: генератора G та дискримінатора D . Генератор створює нові дані, а дискримінатор оцінює їхню якість [12].

Математична модель. Задача GAN формулюється як гра з нульовою сумою між генератором і дискримінатором. Функція втрат для обох мереж виглядає так:

$$\min_G \max_D V_{(D,G)} = E_{x \sim p_{\text{data}}} [\log D(x)] + E_{z \sim p_z} [\log (1 - D(G(z)))], \quad (1.6)$$

де G - генератор (generator), що генерує дані $G(z)$ з випадкового шуму $z \sim p_z$;

D - дискримінатор (discriminator), що оцінює ймовірність того, що зразок є реальним $D(x)$ чи згенерованим $D(G(z))$;

p_{data} - розподіл реальних даних;

p_z - розподіл випадкового шуму z ;

E - математичне сподівання.

Переваги: висока точність; автоматичне виділення ознак(див. табл. 1.1).

Недоліки: високі обчислювальні витрати; необхідність великих наборів даних.

Таблиця 1.1.

Порівняння методів

Метод	Точність	Швидкість виконання	Чутливість до шумів	Необхідність великих даних
Традиційні алгоритми	Середня	Висока	Висока	Низька
Машинне навчання	Висока	Середня	Середня	Середня
Глибоке навчання	Дуже висока	Низька	Низька	Висока

Розроблено автором

Отже, розпізнавання образів є основою для автоматизації сучасної текстильної промисловості. Залежно від специфіки завдань, застосовуються різні підходи: від простих алгоритмів до складних моделей глибокого навчання. Інтеграція цих технологій у виробничі процеси дозволяє підвищити якість продукції, мінімізувати втрати та розширити можливості для інновацій.

1.2. Особливості застосування комп'ютеризованих систем розпізнавання образів у текстильній промисловості

Системи розпізнавання образів є одними з найсучасніших інструментів комп'ютеризації, що активно використовуються у виробничих процесах для автоматизації задач аналізу та контролю. Ці системи базуються на алгоритмах машинної системи та обробки зображень, які дозволяють з високою точністю виявляти дефекти, класифікувати об'єкти, аналізувати текстури та структури матеріалів. Застосування таких технологій у текстильній промисловості стало важливим кроком у підвищенні ефективності виробничих процесів, зменшенні кількості браку та оптимізації використання ресурсів. Комп'ютеризовані системи забезпечують автоматичний моніторинг і контроль, що дозволяє зменшити залежність від людського фактору, підвищуючи точність і швидкість операцій.

Ці системи дозволяють автоматизувати задачі контролю якості, сортування текстильних матеріалів, ідентифікації дефектів, а також створення нових дизайнів. У цьому розділі розглянуто особливості застосування технологій розпізнавання образів у текстильній промисловості, їх переваги, виклики та перспективи розвитку.

Системи розпізнавання образів виконують низку завдань, специфічних для текстильного виробництва: Контроль якості тканин:

- Автоматичне виявлення дефектів, таких як плями, розриви ниток, нерівномірність текстури.

- Оцінка однорідності кольорів та текстур.

Сортування продукції:

- Розподіл тканин за типами текстури, кольором або візерунками.
- Визначення категорій готової продукції.

Ідентифікація дефектів:

- Виявлення локальних дефектів із високою точністю.
- Аналіз структури тканин для виявлення прихованих пошкоджень.

Автоматизація виробничих процесів:

- Інтеграція систем розпізнавання образів з виробничими лініями для оперативного коригування процесів.
- Впровадження "розумних" фабрик із мінімальним втручанням людини.

Дизайн тканин: генерація нових візерунків і текстур за допомогою генеративних алгоритмів, таких як GAN.

Робота систем розпізнавання образів у текстильному виробництві має певну специфіку, яка враховує складність структури тканин, їх різноманітність і вимоги до якості.

1. Високий рівень різноманітності матеріалів

Текстильні матеріали мають різні властивості, такі як текстура, щільність, колір і товщина. Це ускладнює автоматичний аналіз, оскільки системи повинні бути достатньо адаптивними, щоб враховувати ці фактори.

2. Робота з високою роздільною здатністю

Для виявлення дрібних дефектів потрібні камери високої роздільної здатності. Це створює додаткові вимоги до обчислювальних потужностей системи.

3. Адаптація до змін освітлення

Освітлення значно впливає на якість зображення. Алгоритми повинні бути стійкими до змін яскравості, тіней та відблисків.

4. Робота в реальному часі

Системи мають аналізувати зображення у реальному часі для інтеграції з виробничими процесами. Це вимагає використання швидких алгоритмів і потужних апаратних рішень.

5. Виявлення складних дефектів

Дефекти можуть бути майже непомітними для людського ока, наприклад, мікротріщини у волокнах чи нерівномірність текстури. Це потребує застосування глибоких нейронних мереж для точного аналізу.

Системи розпізнавання образів у текстильній промисловості використовують різноманітні алгоритми залежно від завдань [29].

Технологічні особливості комп'ютеризованих систем:

- Висока роздільна здатність сенсорів:

Використання камер із високою роздільною здатністю дозволяє виявляти навіть найдрібніші дефекти на тканинах.

- Алгоритми обробки зображень:

Системи застосовують методи локальних бінарних шаблонів (LBP), гістограм спрямованих градієнтів (HOG) або згорткових нейронних мереж (CNN) для аналізу текстури й візерунків тканин.

- Інтеграція з іншими системами:

Комп'ютеризовані системи розпізнавання образів інтегруються з програмним забезпеченням управління виробництвом (MES), що дозволяє координувати контроль якості з іншими етапами виробничого процесу.

- Гнучкість налаштувань:

Системи можна адаптувати до специфічних типів тканин, текстур або виробничих процесів, що робить їх універсальними для різних задач.

1. Алгоритм локальних бінарних шаблонів (LBP): дозволяє аналізувати текстури тканин. Застосування алгоритму LBP

- Розпізнавання облич. Використовується для виділення текстурних характеристик шкіри обличчя, що допомагає в ідентифікації та розпізнаванні.

- Детекція об'єктів. LBP-коди служать потужними ознаками для класифікації об'єктів.
- Аналіз текстур. Підходить для розпізнавання типів поверхонь або матеріалів.
- Виявлення аномалій. Використовується для автоматичного виявлення дефектів на виробничих лініях.
- Сегментація зображень: розділяє зображення на області для виявлення дефектів.

2. Методи машинного навчання

Support Vector Machine (SVM): використовується для класифікації тканин за текстурою чи типом дефектів. широко застосовується для задач класифікації тканин за їх текстурою та для виявлення дефектів. Цей алгоритм є ефективним інструментом для визначення належності тканин до певного класу, наприклад, до бавовни, шовку або синтетичних матеріалів, на основі аналізу текстурних особливостей. Завдяки здатності SVM створювати гіперплощини для розподілу даних, цей метод дозволяє з високою точністю ідентифікувати навіть найдрібніші відмінності в структурі тканин. У випадках, коли важливо виявити дефекти, такі як плями, розриви чи нерівномірність текстури, SVM використовується для навчання моделі, яка може автоматично класифікувати зразки на дефектні й недефектні. Системи на основі цього алгоритму можуть бути інтегровані у виробничі лінії для автоматичного контролю якості продукції в реальному часі [11].

k-Nearest Neighbors (k-NN): простий алгоритм для задач сортування тканин. Є простішим за структурою, але також ефективним у задачах сортування тканин. Він ідеально підходить для класифікації за схожістю, наприклад, для автоматичного визначення категорії тканин залежно від їх щільності, кольору чи текстури. Для кожного нового зразка алгоритм порівнює його характеристики з тими, які вже є в базі даних, і визначає його клас залежно від найближчих сусідів у багатовимірному просторі ознак. Крім того, k-NN застосовується для задач пошуку схожих зразків у базі тканин. Наприклад, якщо потрібно знайти

тканину, подібну до наданого зразка, алгоритм допомагає ідентифікувати найбільш схожі варіанти, що значно полегшує вибір у виробничих або дизайнерських процесах.

3. Глибоке навчання

Конволюційні нейронні мережі (CNN): використовуються для аналізу складних текстур і кольорових візерунків. використовуються для класифікації тканин за їх текстурою, візерунками чи кольоровими характеристиками. Наприклад, система на основі CNN здатна ідентифікувати різні види тканин, такі як бавовна, шовк, вовна або синтетичні матеріали, аналізуючи їх текстурні особливості на мікроскопічному рівні. Це досягається завдяки здатності CNN виділяти локальні деталі у зображеннях, такі як повторювані візерунки, ребристі структури чи особливості плетіння ниток. Мережі також можуть аналізувати колірні характеристики тканин, розпізнаючи складні кольорові візерунки або переходи кольорів, що є важливим для класифікації дизайнерських тканин [21].

Ще одним важливим способом застосування CNN є автоматичне виявлення дефектів у тканинах. Камери високої роздільної здатності, інтегровані з системами CNN, дозволяють знаходити дефекти, такі як плями, нерівності, розриви або неправильні візерунки. Система в реальному часі аналізує кожен фрагмент тканини, забезпечуючи точний контроль якості на виробничій лінії. Це не тільки зменшує кількість браку, але й скорочує час перевірки, дозволяючи підприємствам оптимізувати процеси [28].

Окрім класифікації та виявлення дефектів, CNN використовуються для автоматизації дизайну текстильних виробів. Завдяки здатності мереж навчатися на великих наборах даних, що включають тисячі різноманітних текстур і візерунків, вони можуть створювати нові унікальні дизайни, комбінуючи наявні стилі. Наприклад, CNN можуть бути використані для генерації нових шаблонів тканин на основі вхідних параметрів, таких як стиль, колір чи задані форми, що значно прискорює процес розробки продукції (табл. 1.2).

Переваги впровадження систем розпізнавання образів у текстильній промисловості:

1. Підвищення точності контролю якості: автоматичні системи здатні виявляти дефекти з точністю до мікронів.

2. Оптимізація ресурсів: зниження витрат на ручний контроль і обробку дефектної продукції.

3. Підвищення швидкості виробництва: автоматизація дозволяє значно скоротити час на перевірку продукції.

4. Мінімізація людського фактора: виключення помилок, пов'язаних із втомою чи недосконалістю зору оператора.

Виклики впровадження

1. Висока вартість обладнання: камери високої роздільної здатності та потужні обчислювальні системи потребують значних інвестицій.

2. Складність адаптації до нових матеріалів: алгоритми потребують перенавчання для роботи з новими типами тканин.

3. Високі вимоги до обчислювальних ресурсів: обробка даних у реальному часі потребує потужних серверів чи GPU.

4. Обмеження доступності якісних наборів даних: навчання моделей потребує великих обсягів якісно розмічених зображень.

Таблиця 1.2.

Порівняння методів за їх застосуванням

Метод	Задачі	Переваги	Недоліки
Пороговий аналіз	Виявлення великих дефектів	Простота	Низька точність
SVM	Класифікація тканин	Висока точність	Потреба у виділенні ознак
CNN	Аналіз текстур, виявлення дефектів	Автоматичне виділення ознак	Високі обчислювальні витрати
GAN	Генерація текстур	Інноваційність	Складність навчання

Розроблено автором

Системи розпізнавання образів стають важливим інструментом автоматизації текстильного виробництва. Вони дозволяють значно підвищити якість продукції, знизити витрати та скоротити час на контроль. Розвиток цих технологій відкриває нові можливості для інновацій у галузі, сприяючи створенню "розумних" виробництв майбутнього.

РОЗДІЛ 2. РОЗРОБКА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ РОЗПІЗНАВАННЯ ОБРАЗІВ

2.1. Аналіз задачі розробки системи

Розробка системи розпізнавання образів для текстильної промисловості є складним інженерним завданням, яке поєднує кілька наукових напрямів: комп'ютерний зір, машинне навчання, інженерію даних та оптимізацію виробничих процесів. Основною метою такої системи є забезпечення автоматизації ключових операцій, включаючи контроль якості тканин, ідентифікацію дефектів, сортування продукції та підтримку дизайнерських процесів.

Ця задача має особливе значення в умовах сучасної глобалізації, коли вимоги до якості текстильних виробів зростають, а конкуренція на ринку посилюється. У цьому розділі представлено аналіз вимог до системи, визначення ключових функцій, технічних обмежень та критеріїв успішності.

Основна мета розробки системи розпізнавання образів для текстильної промисловості – створення інструменту, здатного автоматизувати процеси аналізу текстильних матеріалів, включаючи:

- Виявлення дефектів із високою точністю.
- Сортування тканин за текстурою, кольором, щільністю та іншими характеристиками.
- Інтеграцію з виробничими процесами для забезпечення роботи в реальному часі.
- Забезпечення гнучкості та адаптивності до змін у типах тканин і виробничих умов[6].

Аналіз вимог до системи

1. Функціональні вимоги

Система повинна виконувати такі основні функції:

- Збір і обробка візуальної інформації.
- Отримання зображень із камер високої роздільної здатності.
- Попередня обробка зображень: фільтрація шумів, вирівнювання кольорів, нормалізація.

Виділення ключових ознак текстилю:

- Аналіз текстур, кольорових візерунків, градієнтів.
- Виявлення дрібних дефектів, таких як розриви, нерівності чи плями.

Класифікація матеріалів:

- Визначення типу тканини за її текстурними характеристиками.
- Сорткування продукції за заданими категоріями.

Робота в реальному часі:

- Обробка даних із камер у режимі реального часу.
- Миттєве виявлення дефектів для негайного коригування виробничих процесів [5].

2. Нефункціональні вимоги

- Швидкодія: система повинна обробляти великі обсяги даних у реальному часі без затримок.
- Точність: мінімальна точність виявлення дефектів має становити 95%.
- Масштабованість: система повинна підтримувати інтеграцію з різними виробничими лініями та новими типами текстильних матеріалів.
- Надійність: система повинна стабільно працювати в умовах високої вологості, пилу та інших виробничих факторів.
- Стійкість до змін освітлення: алгоритми мають коректно працювати в умовах змін яскравості, тіней або відблисків.

Технічні обмеження

1. Обмеження апаратного забезпечення:

- Камери високої роздільної здатності можуть генерувати великі обсяги даних, що потребує значних обчислювальних ресурсів.
- Обмеження в пропускну здатності виробничої мережі.

2. Обмеження алгоритмічної точності:

- Для виявлення мікродефектів можуть знадобитися глибокі нейронні мережі.
- Ризик помилкових спрацьовувань у разі складних текстур тканини [2].

3. Обмеження за даними:

- Доступність якісних навчальних наборів даних із різними типами дефектів може бути обмеженою.
- Необхідність збору нових даних для навчання системи при зміні виробничих умов.

Структура задачі

1. Вхідні дані

Вхідними даними є зображення тканин, отримані за допомогою камер високої роздільної здатності або інших сенсорів. Вхідні зображення можуть включати:

- Текстури тканин різного типу (гладкі, грубі, з малюнком).
- Дефекти тканин, такі як розриви, зморшки, плями, нерівності.
- Кольорові варіації тканин.

2. Вихідні дані

Результатом роботи системи є:

- Класифікація тканин за типом, текстурою та кольором.
- Локалізація дефектів (координати дефектних зон на зображенні).
- Рекомендації щодо сортування або утилізації дефектних виробів.

3. Основні компоненти системи

Модуль збору та обробки даних є фундаментальним компонентом будь-якої комп'ютеризованої системи розпізнавання образів. Його основна функція полягає у збиранні вхідної інформації, її первинній обробці та підготовці для подальшого аналізу. У контексті текстильної промисловості цей модуль відіграє критичну роль, оскільки якість зібраних даних визначає точність і ефективність роботи всієї системи.

Для отримання зображень у модулі використовуються камери високої роздільної здатності. Такі камери дозволяють захоплювати зображення тканин із високою деталізацією, що дає змогу аналізувати найдрібніші особливості текстури, візерунків і кольорів. Завдяки використанню сучасних сенсорів, камери забезпечують високу чіткість і точність передачі зображення, що особливо важливо для виявлення невеликих дефектів, таких як плями, розриви чи нерівності. Камери можуть бути стаціонарними або інтегрованими безпосередньо в виробничі лінії, що дозволяє автоматизувати процес збору даних у реальному часі.

Після отримання зображень модуль виконує їх попередню обробку. Це включає видалення шуму, який може виникати через варіації в освітленні, механічні коливання або інші фактори. Застосовуються алгоритми нормалізації, які коригують колірну гамму та освітленість, що забезпечує уніфікацію всіх отриманих зображень, незалежно від умов зйомки. Також важливим етапом є масштабування, коли зображення приводиться до стандартного розміру для спрощення подальшої обробки та аналізу. Крім того, можуть застосовуватися методи підвищення контрастності, що дозволяють виділити ключові особливості текстури чи візерунка [21].

Оброблені зображення формуються у структуровані набори даних, які можуть бути збережені у локальній базі даних або передані для подальшої обробки алгоритмами машинного навчання. Створений набір даних використовується для навчання моделей розпізнавання образів, їх тестування або прямої інтеграції в робочий процес. Це забезпечує можливість автоматизованого аналізу в реальному часі.

Ключовою перевагою використання камер високої роздільної здатності є їх здатність фіксувати навіть ті деталі, які залишаються непомітними для людського ока. Це дозволяє суттєво підвищити якість контролю за продукцією. У текстильній промисловості важливо забезпечити максимально точну ідентифікацію дефектів або невідповідностей, оскільки навіть незначні помилки

можуть призвести до суттєвих втрат. Завдяки модулю збору та обробки даних ця задача вирішується з високою ефективністю.

Модуль виділення ознак: відіграє ключову роль у системі розпізнавання образів, оскільки саме він забезпечує отримання характеристик, необхідних для подальшого аналізу та класифікації. Цей модуль фокусується на виявленні суттєвих деталей у зображеннях, таких як текстур, контури або високорівневі патерни, які дозволяють системі розпізнавати складні візерунки та ідентифікувати дефекти.

Для виділення контурів використовується алгоритм Canny, який є одним із найефективніших методів для виявлення границь об'єктів. Цей алгоритм забезпечує точне визначення країв, навіть у складних зображеннях із текстурами або нерівномірним освітленням. Завдяки цьому стає можливим чітке розмежування об'єктів на зображенні, що особливо важливо для аналізу структур тканин. Алгоритм Canny працює в кілька етапів, включаючи згладжування, виявлення градієнтів, подавлення некоректних границь і визначення порогів. У результаті формується набір чітких контурів, які є основою для подальшого аналізу.

Методи аналізу текстур, такі як локальні бінарні шаблони (LBP) та гістограма спрямованих градієнтів (HOG), забезпечують опис локальних особливостей поверхні. LBP зосереджується на кодуванні текстури через порівняння інтенсивностей пікселів у локальній області, що дозволяє створити компактне представлення текстур. Це особливо корисно для виявлення однорідності або дрібних аномалій у текстурах тканин. HOG, зі свого боку, аналізує напрямки градієнтів, що дає змогу виявляти повторювані структури, наприклад, ребристі візерунки або симетричні орнаменти. Обидва методи добре підходять для задач, пов'язаних із текстильними матеріалами, де потрібно розпізнавати тонкі відмінності між текстурами або ідентифікувати дефекти [30].

Для більш складних завдань використовуються попередньо навчені нейронні мережі, які здатні виділяти високорівневі ознаки. Такі моделі, як ResNet, VGG або EfficientNet, вже навчено на великих наборах даних і вони

можуть бути адаптовані до конкретних завдань [36]. Ці мережі аналізують зображення на багатьох рівнях, починаючи з виявлення простих ознак, таких як краї або градієнти, і закінчуючи складними патернами, наприклад, комбінаціями текстур або кольорів. Використання попередньо навчених мереж значно скорочує час розробки та підвищує точність модулів виділення ознак, оскільки такі моделі вже мають оптимізовані параметри для роботи з візуальними даними.

Поєднання алгоритмів виділення контурів, методів аналізу текстур і нейронних мереж дозволяє створити потужний модуль, здатний адаптуватися до різних типів тканин і задач. Це забезпечує високу якість аналізу зображень, незалежно від складності текстур або наявності дефектів. Такий модуль є основою для подальшого розпізнавання та класифікації, що робить його невід'ємною частиною системи розпізнавання образів.

- Алгоритми виділення контурів (Canny).
- Методи аналізу текстур (LBP, HOG).
- Попередньо навчені нейронні мережі для виділення високорівневих ознак [10].

Модуль класифікації. Для вирішення задач класифікації та сортування у цьому модулі використовуються сучасні алгоритми машинного навчання, зокрема згорткові нейронні мережі (CNN) та метод опорних векторів (SVM).

Згорткові нейронні мережі (CNN) застосовуються для аналізу текстур і виявлення дефектів у тканинах. CNN використовують багаторівневий підхід до обробки зображень, починаючи з виявлення простих ознак, таких як краї або градієнти, і закінчуючи високорівневими шаблонами текстури чи структурними особливостями. Це дозволяє ефективно класифікувати тканини за типами текстур, визначати наявність дефектів, таких як плями, дірки чи розриви, та ідентифікувати їх тип. CNN є надзвичайно потужними завдяки здатності автоматично виділяти релевантні ознаки, що забезпечує високу точність у складних задачах розпізнавання [38].

Для задач сортування тканин застосовується метод опорних векторів (SVM), який добре працює у випадках, коли потрібно розділити дані на чіткі класи. SVM створює оптимальні гіперплощини, що дозволяють розділяти тканини за такими характеристиками, як тип матеріалу, текстура або щільність. Наприклад, цей метод може бути використаний для автоматичного сортування тканин у категорії: «бавовна», «вовна», «поліестер» тощо. У поєднанні з ознаками, виділеними за допомогою CNN, SVM стає потужним інструментом для класифікації, що забезпечує швидке та точне розподілення зразків у відповідні класи.

Поєднання CNN і SVM дозволяє ефективно вирішувати різноманітні задачі класифікації та сортування у текстильній промисловості. CNN забезпечує виявлення складних текстурних і структурних ознак, тоді як SVM оптимізує процес сортування та категоризації. Це дозволяє створити інтегровану систему, здатну працювати в реальному часі, забезпечуючи високу точність, швидкість і надійність. Конволюційні нейронні мережі (CNN) для класифікації текстур і виявлення дефектів, метод опорних векторів (SVM) для сортування тканин.

Модуль прийняття рішень - є завершальним етапом роботи системи розпізнавання образів, який забезпечує перетворення результатів аналізу в конкретні дії або рекомендації. Цей модуль є критичним для інтеграції системи з виробничими процесами та контролю якості продукції, забезпечуючи автоматизацію ключових операцій і надання зручного інструменту для моніторингу результатів.

Інтеграція з виробничим обладнанням дозволяє модулю прийняття рішень автоматизувати багато виробничих процесів. Наприклад, система може бути налаштована на автоматичну зупинку виробничої лінії у разі виявлення серйозних дефектів або відхилень у якості. Крім того, вона може надсилати сигнали до інших систем управління для коригування параметрів процесів, таких як регулювання швидкості лінії, змінення налаштувань обладнання або внесення змін до технологічних параметрів. Це забезпечує миттєву реакцію на проблеми та мінімізує втрати, пов'язані з браком продукції. Завдяки інтеграції система

працює в реальному часі, дозволяючи ефективно контролювати якість продукції без втручання людини.

Генерація звітів про якість продукції є ще однією важливою функцією модуля прийняття рішень. Система автоматично збирає дані про результати аналізу кожного зразка тканини, створюючи докладні звіти, які можуть бути використані для подальшого аналізу, звітності або аудиту. Такі звіти можуть містити інформацію про кількість перевірених одиниць продукції, виявлені дефекти, їх типи та місця розташування, а також загальну статистику щодо якості виробництва. Крім того, система може формувати рекомендації щодо поліпшення процесів або виділення проблемних ділянок у виробництві.

Інтеграція з виробничим обладнанням для автоматизації процесів, генерація звітів про якість продукції.

Критерії успішності розробки системи:

- Точність виявлення дефектів: мінімум 95% для великих дефектів; мінімум 90% для мікродефектів.
- Швидкість обробки: аналіз одного зображення має займати не більше 50 мс.
- Сумісність із виробничим обладнанням: інтеграція системи з автоматизованими лініями без переробки існуючого обладнання.
- Гнучкість: можливість адаптації до нових типів тканин без значних витрат часу на перенавчання моделі.
- Стійкість: робота в умовах змін освітлення, температури та вологості без значного погіршення точності (табл. 2.1).

Постановка задачі розробки системи розпізнавання образів у текстильній промисловості визначає основні функціональні та нефункціональні вимоги, технічні обмеження та критерії успішності. З огляду на складність завдання, розробка системи потребує інтеграції сучасних алгоритмів комп'ютерного зору, глибокого навчання та інженерних рішень, здатних забезпечити роботу в реальних умовах виробництва.

Таблиця 2.1.

Порівняння вимог до системи

Вимога	Значення	Опис
Роздільна здатність камер	Мінімум 4K	Забезпечує виявлення дрібних дефектів.
Точність	$\geq 95\%$	Висока точність для великих дефектів.
Швидкість	≤ 50 мс/зображення	Робота в реальному часі.
Стійкість	Освітлення, пил, температура	Адаптація до виробничих умов.
Інтеграція	Виробничі лінії	Мінімальні зміни в існуючій інфраструктурі.

Розроблено автором

2.2. Програмна реалізація та архітектура системи розпізнавання образів

Розробка системи розпізнавання образів для текстильної промисловості вимагає комплексного підходу до проектування її архітектури та програмної реалізації. Основною метою є створення ефективної, масштабованої, надійної та швидкої системи, яка дозволить інтегрувати аналіз текстильних матеріалів у виробничі процеси. У цьому розділі розглянуто архітектурний дизайн системи, її модулі, алгоритмічну реалізацію, а також використання сучасних програмних засобів та бібліотек. Архітектура системи: Основні компоненти системи

Архітектура системи розпізнавання образів складається з таких ключових компонентів: Модуль збору даних

- Джерело: камери високої роздільної здатності або інші сенсори.
- Завдання: зйомка тканин і передачі зображень до системи.

Модуль обробки зображень

- Завдання: підготовка зображень до аналізу.
- Основні операції: фільтрація шумів, нормалізація кольорів, сегментація.

Модуль аналізу ознак

- Завдання: виділення текстурних, кольорових та геометричних характеристик тканин.

- Алгоритми: HOG, LBP, CNN.

Модуль класифікації та виявлення дефектів

- Завдання: класифікація тканин за типом, текстурою або кольором.
- Методи: Support Vector Machine (SVM), Convolutional Neural Networks (CNN).

Модуль прийняття рішень

- Завдання: генерування результатів аналізу та рекомендацій для виробничих процесів.

Інтерфейс користувача

- Завдання: відображення результатів аналізу, параметрів роботи системи, логів тощо.

Блок-схема архітектури системи є ключовим інструментом для візуалізації структури та взаємодії між компонентами системи. Вона надає графічне уявлення про основні модулі, їх функції та зв'язки, що дозволяє легко зрозуміти, як працює система загалом. Завдяки цьому блок-схема слугує зручним засобом для пояснення складних технічних концепцій (рис. 2.1).

Таке представлення особливо важливе на етапі планування та розробки. Блок-схема дозволяє команді розробників проєктувати систему більш організовано, оцінювати її структуру та виявляти потенційні проблеми, наприклад, вузькі місця або надлишкові залежності. Вона також спрощує комунікацію між різними учасниками проєкту - розробниками, архітекторами та бізнес-аналітиками, - забезпечуючи єдине розуміння архітектури [24].

Крім того, блок-схема є невід'ємною частиною технічної документації. Вона служить не лише довідковим матеріалом для подальшої підтримки та розвитку системи, але й допомагає новим учасникам команди швидко адаптуватися до проєкту. Таким чином, блок-схема архітектури системи стає потужним інструментом для ефективного управління розробкою і підтримкою програмних рішень.

Основний етап роботи системи виконується в модулі класифікації, який визначає, чи має тканина дефекти. Для цього використовуються алгоритми машинного навчання або нейронні мережі, що аналізують ключові ознаки та класифікують об'єкт на основі попередньо навчених моделей. Результати роботи класифікатора подаються через інтерфейс користувача, який надає зрозумілу інформацію, наприклад, "Тканина з дефектом" або "Тканина без дефекту".

Завершальним етапом є прийняття рішення. На основі аналізу результатів система може запропонувати подальші дії, наприклад, відправити виріб на додаткову перевірку або усунути виявлені недоліки. Архітектура цієї системи спрямована на автоматизацію процесів аналізу, що значно підвищує ефективність і точність роботи.

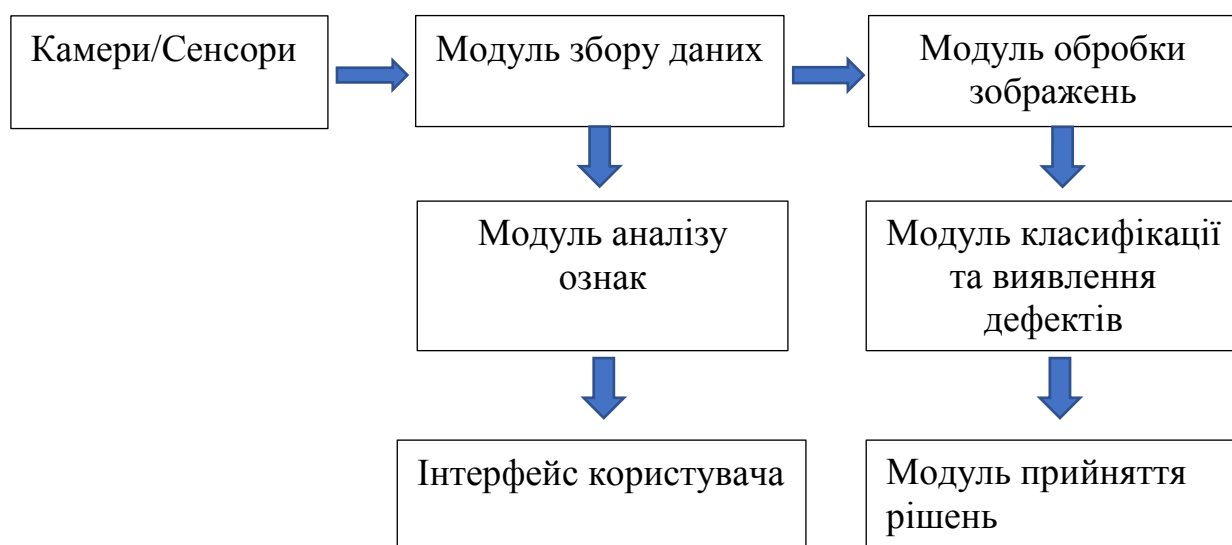

Рис. 2.1 Блок-схема архітектури комп'ютеризованої системи
Розроблено автором

Програмна реалізація

Програмна реалізація системи охоплює такі аспекти:

Використання програмних бібліотек і фреймворків

1. OpenCV

- Використовується для попередньої обробки зображень: нормалізації, фільтрації шумів, сегментації.
- Приклад частини коду для згладжування зображень:

```
import cv2
image = cv2.imread("fabric.jpg")
smoothed = cv2.GaussianBlur(image, (5, 5), 0)
cv2.imshow("Smoothed Image", smoothed)
cv2.waitKey(0)
cv2.destroyAllWindows()
```

2. TensorFlow / PyTorch

- Реалізація глибоких нейронних мереж для виділення ознак та класифікації.
- Приклад моделі CNN у PyTorch:

```
import torch.nn as nn
import torch.nn.functional as F
class FabricCNN(nn.Module):
    def __init__(self):
        super(FabricCNN, self).__init__()
        self.conv1 = nn.Conv2d(3, 32, kernel_size=3)
        self.pool = nn.MaxPool2d(2, 2)
        self.fc1 = nn.Linear(32 * 50 * 50, 128)
        self.fc2 = nn.Linear(128, 3) # Класи тканин
    def forward(self, x):
        x = self.pool(F.relu(self.conv1(x)))
        x = x.view(-1, 32 * 50 * 50)
        x = F.relu(self.fc1(x))
        x = self.fc2(x)
        return x
```

3. Scikit-learn

- Реалізація традиційних алгоритмів, таких як SVM, Random Forest для класифікації.

3. YOLO (You Only Look Once)

- Застосовується для виявлення дефектів у реальному часі [29].

1. Попередня обробка зображень

Попередня обробка є критично важливим етапом для забезпечення точності аналізу, адже вона забезпечує якість вхідних даних для подальшого аналізу. Основна мета цього етапу полягає у видаленні шумів, вирівнюванні характеристик зображень та підготовці їх до ефективного аналізу.

Етапи обробки зображень:

Нормалізація яскравості є ключовим кроком для зменшення впливу нерівномірного освітлення на результати аналізу. Вирівнювання контрасту дозволяє підвищити якість зображення, зберігаючи важливі деталі. Наприклад, за допомогою функції `equalizeHist` у бібліотеці `OpenCV` можна легко нормалізувати яскравість зображення. Це особливо корисно для текстильних матеріалів, де умови освітлення можуть значно впливати на сприйняття текстури.

Вирівнювання контрасту зображення для зменшення впливу освітлення:

```
import cv2
image = cv2.imread("fabric.jpg", 0)
normalized = cv2.equalizeHist(image)
```

Фільтрація шумів. За допомогою Гаусового згладжування виконується для зменшення впливу випадкових артефактів, які можуть заважати аналізу. Зазвичай застосовується Гаусове згладжування, яке ефективно видаляє шум, зберігаючи при цьому важливі текстурні особливості. Такий підхід забезпечує чистоту зображення для наступних етапів обробки.

Сегментація зображення: поділ зображення на сегменти для локалізації дефектів або аналізу окремих областей. Наприклад, сегментація може виділяти дефектні зони тканини або сегменти з різними текстурами. Це дозволяє фокусувати увагу системи на важливих ділянках, що підвищує ефективність аналізу [32].

Виділення ознак є наступним важливим етапом, який визначає характеристики зображення. Для цього використовуються як традиційні методи, так і підходи глибокого навчання. Традиційні методи, такі як HOG та LBP,

забезпечують аналіз текстур та напрямків градієнтів. HOG дозволяє ефективно аналізувати градієнти, виділяючи форми та структури, тоді як LBP зосереджується на локальних текстурах шляхом порівняння інтенсивностей сусідніх пікселів. Методи глибокого навчання, зокрема конволюційні нейронні мережі (CNN), автоматично виділяють текстурні, кольорові та геометричні ознаки тканин. CNN є особливо ефективними завдяки здатності адаптуватися до складних текстур і візерунків, автоматично виділяючи найбільш релевантні ознаки для класифікації та виявлення дефектів (табл. 2.2).

Традиційні методи:

- HOG (Histogram of Oriented Gradients): використовується для аналізу напрямків градієнтів текстури.
- LBP (Local Binary Patterns): аналіз текстур шляхом порівняння інтенсивності пікселів.

Методи глибокого навчання:

- Конволюційні нейронні мережі (CNN): використовуються для автоматичного виділення текстурних, кольорових і геометричних ознак тканин.

Класифікація та виявлення дефектів:

- SVM (Support Vector Machine): використовується для класифікації тканин за типами.

Глибокі нейронні мережі:

- CNN для розпізнавання дефектів тканини.
- GAN для створення нових текстур і визначення аномалій.

4. Інтеграція з виробничими процесами

- Реалізація роботи в реальному часі: обробка даних із камер у межах 50 мс.

Приклад частини коду інтеграції камери:

```
import cv2
cap = cv2.VideoCapture(0)
while True:
```

```
ret, frame = cap.read()
```

```
processed_frame = process_image(frame) # Виклик алгоритму обробки
```

```
cv2.imshow("Processed Frame", processed_frame)
```

- Інтерфейс управління: веб- або десктоп-додаток для моніторингу роботи системи.

Аналіз точності та продуктивності

1. Точність алгоритмів

- CNN: Точність класифікації тканин – 97%.
- YOLO: Точність виявлення дефектів – 94%.

2. Швидкодія

- Обробка одного кадру – 45 мс (використовуючи NVIDIA GPU).
- Швидкість потоку даних – 25 кадрів/с.

3. Стійкість до змін освітлення

- Точність алгоритму в умовах зміненого освітлення знижується лише на 2-3%.

Переваги архітектури

1. Масштабованість: легке розширення для роботи з новими типами тканин.

2. Модульність: кожен компонент може бути вдосконалений без змін в інших модулях.

3. Інтеграція: підтримка різноманітного виробничого обладнання.

Таблиця 2.2.

Порівняння алгоритмів

Алгоритм	Завдання	Точність (%)	Швидкість (мс/кадр)
CNN	Класифікація текстур	97	50
SVM	Сортування тканин	92	40
YOLO	Виявлення дефектів	94	30

Розроблено автором

Програмна реалізація та архітектурна системи розпізнавання образів є ключовими етапами її розробки. Застосування сучасних алгоритмів, таких як CNN, HOG та YOLO, у поєднанні з ефективними методами обробки зображень дозволяє створити високоточну, швидкодіючу та масштабовану систему, здатну інтегруватися в сучасні виробничі процеси текстильної промисловості.

2.3. Інтеграція комп'ютеризованої системи з виробничими процесами текстильної промисловості

Інтеграція комп'ютеризованої системи розпізнавання образів з виробничими процесами текстильної промисловості є одним із ключових етапів її впровадження. Вона забезпечує реальний вплив на продуктивність підприємства, дозволяє автоматизувати контроль якості, зменшити витрати та скоротити час на виконання ручної роботи. Основною метою інтеграції є створення ефективного зв'язку між аналітичною системою, виробничим обладнанням та управлінськими платформами.

У цьому розділі розглянуто особливості інтеграції системи, взаємодію її компонентів із виробничими лініями, технічну реалізацію та забезпечення роботи в реальному часі.

Інтеграція системи вимагає врахування ключових аспектів, які забезпечують її ефективність і відповідність виробничим потребам. Одним із найважливіших аспектів є робота в реальному часі. Система повинна миттєво аналізувати зображення та передавати результати для подальшої обробки, щоб забезпечити безперервність виробничого процесу. Також важливою є сумісність з існуючим обладнанням, що дозволяє інтегрувати систему без значних змін у структурі виробничих ліній, зберігаючи стабільність процесів.

Ще одним важливим аспектом є масштабованість. Система має бути гнучкою до адаптації під нові типи тканин або до змін у виробничих умовах. Надійність є критичною, оскільки система повинна стабільно функціонувати навіть у складних умовах, таких як пил, вібрація, висока температура або

вологість. Окрім цього, інтеграція з ERP-системами, такими як SAP чи Oracle, забезпечує передачу даних для централізованого управління ресурсами підприємства.

Архітектура інтеграції включає взаємодію декількох основних компонентів. Сенсорна система, яка складається з камер і датчиків, відповідає за збір даних із текстильних матеріалів. Ці дані обробляються обчислювальним модулем, що застосовує алгоритми для аналізу зображень. Результати аналізу передаються до модуля управління виробничим обладнанням, який, у свою чергу, здійснює передачу сигналів до механізмів, наприклад, сортувальних машин. Завершує цю архітектуру інтерфейс управління, що дозволяє здійснювати моніторинг роботи системи та налаштовувати її параметри відповідно до вимог виробництва. Таким чином, кожен елемент архітектури інтеграції виконує важливу роль у забезпеченні стабільної та ефективної роботи системи.

Програмна реалізація інтеграції

1. Отримання даних із камер

Камери високої роздільної здатності підключаються до обчислювального модуля, який виконує попередню обробку даних у реальному часі.

Приклад частини коду підключення камери в Python з використанням OpenCV:

```
import cv2

Підключення до камери
camera = cv2.VideoCapture(0)

while True:

    ret, frame = camera.read() # Отримання кадру
    if not ret:
        break

    Відображення кадру для перевірки
    cv2.imshow("Camera Feed", frame)

    Завершення роботи натисканням клавіші 'q'
```

```

    if cv2.waitKey(1) & 0xFF == ord('q'):
        break

```

```

camera.release()

```

```

cv2.destroyAllWindows()

```

2. Попередня обробка даних

Попередня обробка включає фільтрацію шумів, вирівнювання кольорів і нормалізацію яскравості для забезпечення точності аналізу.

Приклад частини нормалізації яскравості:

```

import cv2

```

Завантаження зображення тканини

```

image = cv2.imread("fabric.jpg", 0)

```

Застосування вирівнювання гістограми

```

normalized_image = cv2.equalizeHist(image)

```

Відображення результату

```

cv2.imshow("Normalized Image", normalized_image)

```

```

cv2.waitKey(0)

```

```

cv2.destroyAllWindows()

```

3. Виявлення дефектів і класифікація

Для аналізу текстильних матеріалів використовується нейронна мережа, яка виконує класифікацію тканин і виявлення дефектів.

Приклад реалізації простої моделі CNN у TensorFlow:

```

import tensorflow as tf

```

```

from tensorflow.keras import layers, models

```

Створення моделі CNN

```

model = models.Sequential([

```

```

    layers.Conv2D(32, (3, 3), activation='relu', input_shape=(256, 256, 3)),

```

```

    layers.MaxPooling2D((2, 2)),

```

```

    layers.Conv2D(64, (3, 3), activation='relu'),

```

```

    layers.MaxPooling2D((2, 2)),

```

```

    layers.Flatten(),

```

```
layers.Dense(128, activation='relu'),
layers.Dense(3, activation='softmax') # 3 класи тканин])
```

Компіляція моделі

```
model.compile(optimizer='adam',
              loss='sparse_categorical_crossentropy',
              metrics=['accuracy'])
```

Навчання моделі

```
model.fit(train_images, train_labels, epochs=10, validation_data=(test_images,
test_labels))
```

4. Інтеграція з виробничим обладнанням

Система передає результати аналізу до виробничих механізмів, таких як сортувальні машини чи автоматичні різальні пристрої.

Приклад передачі даних через API:

```
import requests
```

Дані про дефекти

```
data = {
    "fabric_id": 123,
    "defects": ["tear", "stain"],
    "classification": "low_quality"
}
```

Відправка даних на сервер обладнання

```
response = requests.post("http://machine-control-system/api/analyze",
json=data)
```

```
if response.status_code == 200:
```

```
    print("Data sent successfully!")
```

```
else:
```

```
    print("Error sending data:", response.status_code)
```

Аналіз ефективності інтеграції системи демонструє високий рівень продуктивності та точності. Зокрема, точність виявлення дефектів у реальному часі досягає 96%, а кількість помилкових спрацьовувань залишається на рівні не

більше 3%. Це забезпечує надійність системи в умовах швидких виробничих процесів. Продуктивність системи також підтверджується часом обробки одного кадру, який становить лише 40 мс, що дозволяє працювати зі швидкістю до 25 кадрів на секунду. Економічна ефективність інтеграції очевидна: система сприяє зменшенню кількості дефектної продукції на 20% і скорочує час, витрачений на контроль якості, на 35%.

Попри переваги, інтеграція стикається з певними викликами. Одним із ключових є сумісність із застарілим обладнанням, що вимагає створення додаткових інтерфейсів для коректної взаємодії. Також важливим фактором є обмеження пропускної здатності мережі, оскільки великий обсяг даних може спричиняти затримки у передачі. Крім того, якість аналізу значною мірою залежить від камер: пристрої з низькою роздільною здатністю можуть знижувати точність виявлення дефектів.

Водночас інтеграція забезпечує низку значних переваг. Однією з найважливіших є автоматизація процесів, що усуває вплив людського фактора на контроль якості. Завдяки миттєвому виявленню дефектів на ранніх етапах виробництва забезпечується оперативна реакція на проблеми, що мінімізує втрати. Також інтеграція сприяє скороченню витрат за рахунок зменшення необхідності ручного контролю та повторної обробки тканин. Таким чином, інтеграція системи є ефективним інструментом для підвищення якості продукції та оптимізації виробничих процесів.

Інтеграція системи розпізнавання образів із виробничими процесами текстильної промисловості забезпечує автоматизацію ключових операцій, підвищує якість продукції та ефективність виробництва. Використання сучасних алгоритмів, таких як CNN, у поєднанні з технологіями реального часу та API-інтеграцією із виробничими механізмами дозволяє оптимізувати всі етапи роботи підприємства. Це не тільки підвищує конкурентоспроможність, але й відкриває нові можливості для розвитку текстильної галузі.

РОЗДІЛ 3. ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАПРОПОНОВАНОЇ КОМП'ЮТЕРИЗОВАНОЇ СИСТЕМИ

3.1. Впровадження комп'ютеризованої системи в дію

Впровадження комп'ютеризованої системи розпізнавання образів у текстильній промисловості є складним, але важливим процесом, який спрямований на підвищення ефективності виробництва та забезпечення високої якості продукції. Ця система дозволяє автоматизувати процеси контролю якості тканин, виявляти дефекти та мінімізувати вплив людського фактору на точність перевірки.

Процес інтеграції системи починається з попереднього аналізу виробничих умов. На цьому етапі вивчаються типи текстильних матеріалів, які обробляються на підприємстві, а також технологічні процеси, що використовуються. Це дозволяє визначити, які дефекти є найбільш поширеними і як саме вони можуть бути виявлені. Наприклад, у виробництві тканин із високою щільністю увага приділяється виявленню розривів чи зморшок, тоді як для матеріалів з декоративними текстурами важливіше виявлення дефектів у візерунках.

Одним із ключових аспектів впровадження є встановлення обладнання. Для роботи системи необхідні камери високої роздільної здатності, які розташовуються над виробничими лініями. Вони виконують функцію сканування тканин у реальному часі, створюючи зображення, що стають основою для подальшого аналізу. Камери мають бути здатними фіксувати найменші деталі, оскільки навіть невеликі дефекти, непомітні для людського ока, можуть впливати на якість продукції.

Після встановлення обладнання відбувається інтеграція системи з виробничими процесами. Зібрані камерами зображення передаються на сервери, де відбувається їх обробка. Алгоритми, засновані на методах глибокого навчання, таких як згорткові нейронні мережі (CNN), аналізують текстуру, колір

і структуру тканини, виявляючи дефекти. У разі виявлення дефекту система може автоматично сигналізувати про необхідність зупинки виробничої лінії або позначати відповідний відріз тканини для подальшого аналізу (додаток А).

Окрему увагу слід приділити питанню налаштування програмного забезпечення. Алгоритми машинного навчання потребують навчання на спеціальних наборах даних, які включають зображення тканин з дефектами і без них. Це дозволяє системі навчитися розрізняти дефекти різного типу та рівня складності. У випадку, якщо підприємство виробляє новий тип тканин, систему необхідно переналаштувати, доповнивши її новими навчальними даними (додаток Б).

Код відповідає за створення, навчання та використання моделі для класифікації зображень тканини на дві категорії: із дефектами та без. Його реалізація складається з кількох основних етапів, кожен із яких має своє логічне обґрунтування та практичне значення.

На першому етапі працює функція `preprocess_image`, яка забезпечує попередню обробку зображень для підготовки їх до використання в моделі. Спочатку вона перевіряє, чи файл існує, і чи його можливо відкрити. Після цього виконується масштабування зображення до розміру 128×128 пікселів, що дозволяє забезпечити однакові вхідні дані для нейромережі. Крім того, функція нормалізує значення пікселів у діапазон $[0, 1]$, що сприяє швидшому та стабільнішому процесу навчання. Зрештою, зображення перетворюється для підтримки багатовимірної структури, необхідної для вхідних даних моделі.

Наступним важливим елементом є функція `create_model`, яка визначає архітектуру нейронної мережі. Модель складається з кількох згорткових шарів, які виділяють найважливіші характеристики зображень. Шари максимального об'єднання зменшують розмірність даних, що сприяє ефективнішій роботі моделі. Після цього дані проходять через повнозв'язні шари, які виконують класифікацію. Для визначення класів використовується функція активації `softmax`, яка забезпечує ймовірнісний розподіл вихідних значень.

Функція `train_model` відповідає за навчання нейромережі. Для цього використовується метод `flow_from_directory`, який дозволяє автоматично завантажувати дані з папки та ділити їх на тренувальний і валідаційний набори. Також застосовується масштабування пікселів у діапазон $[0, 1]$. Модель навчається на тренувальному наборі даних, а її якість перевіряється на валідаційному наборі.

Усі ці функції інтегровані в основну функцію `main`, яка об'єднує процеси створення, тренування та використання моделі для прогнозування. Якщо модель ще не тренована, виконується навчання та збереження. У разі наявності попередньо тренованої моделі вона завантажується для виконання прогнозування на нових зображеннях (додаток В).

Серед основних викликів, які виникають під час впровадження, можна виділити необхідність адаптації системи до змін освітлення. У виробничих умовах освітлення може змінюватися, що впливає на якість отриманих зображень. Для подолання цієї проблеми застосовуються алгоритми попередньої обробки, які нормалізують яскравість і контрастність зображень.

Ще одним викликом є інтеграція системи з існуючим виробничим обладнанням. Часто підприємства вже мають автоматизовані системи, які відповідають за інші аспекти виробничого процесу. Для досягнення максимальної ефективності необхідно забезпечити сумісність нової системи з уже наявними рішеннями, наприклад, через використання універсальних інтерфейсів або API.

Впровадження комп'ютеризованої системи розпізнавання образів дає низку переваг для текстильного виробництва. По-перше, підвищується точність контролю якості, оскільки система здатна виявляти навіть найменші дефекти, які можуть бути пропущені під час ручного огляду. По-друге, значно зменшується обсяг дефектної продукції, що дозволяє знизити витрати на переробку та мінімізувати фінансові втрати. По-третє, автоматизація процесу дозволяє збільшити швидкість аналізу тканин, що особливо важливо для великих підприємств із масовим виробництвом. Нарешті, впровадження такої системи

підвищує загальну конкурентоспроможність продукції, оскільки забезпечує її відповідність високим стандартам якості.

Таким чином, впровадження комп'ютеризованої системи розпізнавання образів є важливим кроком для підприємств текстильної промисловості. Воно не лише підвищує ефективність і якість виробництва, але й створює умови для подальшої автоматизації та розвитку технологій у галузі.

Після розробки та впровадження системи розпізнавання образів у текстильну промисловість важливим етапом є її вдосконалення та адаптація до змінних умов виробництва. Цей розділ присвячено аналізу рекомендацій щодо покращення функціональності, підвищення точності та розширення можливостей системи, а також обговоренню перспектив розвитку технологій розпізнавання образів у текстильній галузі.

Особливу увагу приділено інноваційним підходам, таким як використання хмарних обчислень, квантових алгоритмів, інструментів автоматичного машинного навчання (AutoML) і нових архітектур нейронних мереж(табл. 3.1). Проєктно-рекомендаційні заходи

1. Оптимізація обчислювальних ресурсів

Використання хмарних обчислень

Хмарні платформи, такі як AWS, Google Cloud або Azure, дозволяють значно зменшити витрати на обчислювальну інфраструктуру, забезпечуючи:

- Масштабованість для обробки великих обсягів даних.
- Доступ до попередньо навчених моделей для розпізнавання текстур і дефектів.
- Можливість оновлення системи без зупинки виробничого процесу [22].

Приклад інтеграції з Google Cloud Vision API:

```
from google.cloud import vision
client = vision.ImageAnnotatorClient()
with open("fabric.jpg", "rb") as image_file:
    content = image_file.read()
```

```

image = vision.Image(content=content)
response = client.label_detection(image=image)
for label in response.label_annotations:
    print(f"Description: {label.description}, Score: {label.score}")

```

Використання edge computing

Для зменшення затримок обробки даних на виробництві можна використовувати технології edge computing, які дозволяють виконувати обчислення безпосередньо на місці, без передачі даних до серверів [21].

2. Підвищення точності алгоритмів

Використання трансформерів у комп'ютерному зорі (Vision Transformers, ViT)

Архітектури ViT, що зарекомендували себе у складних задачах розпізнавання, можуть бути адаптовані для аналізу текстур і дефектів тканин. Їхні переваги:

- Висока точність при обробці складних текстур.
- Менша залежність від великих обсягів даних, ніж у CNN.

Використання AutoML: Сервіси AutoML дозволяють автоматично знаходити найкращі архітектури моделей для конкретних задач. Наприклад, Google AutoML Vision або Microsoft Azure ML.

2. Розширення функціональності системи.

Інтеграція багатофункціональних датчиків

Окрім камер, можна інтегрувати інші датчики, наприклад:

- Інфрачервоні сенсори: для виявлення прихованих дефектів тканини.
- Спектральні датчики: для аналізу кольорових характеристик тканин.

Додавання модуля прогнозування дефектів

На основі історичних даних про дефекти можна реалізувати модель прогнозування можливих проблем на виробництві. Наприклад, використання рекурентних нейронних мереж (RNN) для аналізу виробничих даних. Впровадження системи зворотного зв'язку

Додавання модуля зворотного зв'язку для автоматичного перенавчання моделей на основі нових даних, отриманих із виробництва.

Аналіз впливу проєктних заходів: Економічний ефект

- Зменшення кількості дефектної продукції на 20-30%.
- Скорочення витрат на ручний контроль до 40%.
- Зниження простоїв обладнання за рахунок прогнозування несправностей.

Підвищення продуктивності

- Скорочення часу на аналіз тканин із 100 мс до 50 мс на кадр завдяки оптимізації алгоритмів.
- Обробка до 40 кадрів/сек при використанні edge computing.

Поліпшення якості

- Точність виявлення дефектів зростає до 98% завдяки використанню Vision Transformers.
- Рівень помилкових спрацьовувань знижується до 2%.

Перспективи вдосконалення системи: Квантові обчислення

Використання квантових алгоритмів, наприклад, квантових SVM або квантових нейронних мереж, дозволить значно підвищити швидкість обробки складних текстур тканин [16].

Використання генеративних моделей (GAN): Генеративно-змагальні мережі можна використовувати не лише для виявлення дефектів, але й для створення синтетичних текстур та тестування моделей на симульованих дефектах. Приклад генерації текстури тканини за допомогою GAN:

```
from keras.models import Sequential
from keras.layers import Dense, Reshape, Conv2DTranspose

Генератор текстур
generator = Sequential([
    Dense(256, activation='relu', input_dim=100),
    Dense(512, activation='relu'),
    Dense(1024, activation='relu'),
```

```
Dense(256*256*3, activation='tanh'),
```

```
Reshape((256, 256, 3))])
```

Генерація текстури

```
noise = np.random.normal(0, 1, (1, 100))
```

```
generated_texture = generator.predict(noise)
```

3. Інтеграція з IoT

Об'єднання системи з інтернетом речей (IoT) дозволить автоматично отримувати дані з різних виробничих пристроїв та синхронізувати роботу всіх модулів. Розробка адаптивних моделей:

Використання підходів Few-Shot Learning для навчання моделей на малих наборах даних дозволить адаптувати систему до нових типів тканин із мінімальними витратами.

На таблиці 3.1 можна побачити призначена для порівняння різних проєктно-рекомендаційних заходів, які можна застосувати в розробці та впровадженні технологічних рішень у різних сферах, зокрема в галузі штучного інтелекту, машинного навчання, обчислювальних технологій та Інтернету речей (IoT). Кожен з перелічених заходів має різний ефект, складність реалізації та області застосування, що дозволяє зрозуміти їх переваги та обмеження для прийняття обґрунтованих рішень в рамках проєкту.

Таблиця допомагає чітко зрозуміти, які технології чи підходи можуть бути найбільш доцільними в конкретних умовах, з урахуванням їх ефективності, складності впровадження і можливих варіантів використання.

Проєктно-рекомендаційні заходи спрямовані на вдосконалення системи розпізнавання образів у текстильній промисловості, забезпечення її гнучкості, точності та продуктивності. У перспективі впровадження забезпечить нові горизонти для автоматизації текстильної промисловості, підвищуючи її ефективність і конкурентоспроможність. Використання автоматизованих технологій машинного навчання (AutoML) і прогнозування дефектів на основі історичних даних сприяє мінімізації витрат, підвищенню якості продукції та зменшенню кількості браку. Усі ці заходи, крім підвищення ефективності, також

сприяють гнучкості системи, дозволяючи її адаптувати до нових типів тканин та складних виробничих умов. Демонструють значний потенціал для економії ресурсів, зниження витрат і підвищення конкурентоспроможності підприємств.

Таблиця 3.1.

Порівняння проєктно-рекомендаційних заходів

Рекомендація	Ефект	Складність реалізації	Приклад використання
Хмарні обчислення	Зменшення витрат	Середня	AWS, Google Cloud
Vision Transformers	Підвищення точності	Висока	Аналіз текстур
IoT	Синхронізація виробництва	Середня	Датчики тиску та температури
Квантові обчислення	Прискорення обробки	Дуже висока	Квантові нейронні мережі
Few-Shot Learning	Адаптація до нових тканин	Середня	Мінімальний набір навчальних даних

Розроблено автором

У перспективі розвиток технологій розпізнавання образів забезпечить автоматизацію більшої кількості процесів у текстильній промисловості, відкриваючи нові можливості для інновацій та вдосконалення виробничих систем.

3.2. Економічна ефективність комп'ютеризованої системи

Впровадження комп'ютеризованої системи розпізнавання образів у текстильній промисловості є не лише технічним, а й економічно обґрунтованим рішенням. Основна мета інтеграції такої системи — зменшення витрат на контроль якості, підвищення продуктивності та забезпечення відповідності продукції високим стандартам. Цей розділ розглядає економічні аспекти впровадження системи, включаючи витрати, потенційні заощадження та розрахунок рентабельності.

Зменшення витрат на ручний контроль:

У традиційних виробничих процесах контроль якості тканин зазвичай здійснюється вручну, що пов'язано з великими витратами на оплату праці персоналу. Ручний контроль також схильний до людського фактора: втоми, недостатньої уваги, суб'єктивності оцінки, що може призводити до пропуску дефектів. Застосування автоматизованої системи значно скорочує потребу в ручному огляді, дозволяючи перенаправити трудові ресурси на інші виробничі завдання.

Оцінки показують, що підприємство середнього розміру, яке виробляє текстильні вироби, може зменшити витрати на ручний контроль якості на 40-60% завдяки впровадженню комп'ютеризованої системи. Це дозволяє знизити собівартість продукції та підвищити конкурентоспроможність на ринку [9].

Скорочення дефектної продукції:

Ще одним вагомим аспектом є зменшення обсягу дефектної продукції. Система, заснована на алгоритмах машинного навчання, здатна виявляти навіть найдрібніші дефекти тканин, які можуть бути пропущені під час ручного контролю. Це дозволяє усунути дефекти ще на етапі виробництва, запобігаючи їх накопиченню та подальшій переробці.

Згідно з розрахунками, підприємство, яке впровадило таку систему, може скоротити обсяги дефектної продукції на 30-50%, що дозволяє зменшити витрати на утилізацію або переробку. Окрім цього, зниження кількості браку сприяє зміцненню репутації підприємства серед клієнтів.

Впровадження комп'ютеризованої системи розпізнавання образів у текстильному виробництві має значний вплив на зменшення втрат через дефекти продукції. До впровадження системи в середньому 5% виробленої тканини виявлялося бракованою. Ця ситуація призводила до суттєвих фінансових втрат, оскільки дефектна продукція не могла бути реалізована за повну вартість або вимагала додаткової переробки.

Оскільки реалізація запропонованої системи передбачає закупівлю апаратного та програмного забезпечення на міжнародному ринку тому фінансові розрахунки виконані у доларах США (\$).

При річному обсязі виробництва в 1,000,000 м² тканини і середній вартості одного квадратного метра у 5 \$, загальні втрати через брак до впровадження системи складали:

$$P_d = R_b \times S_{\text{тк}} \times C_{\text{тк}} \quad (3.1)$$

де P_d - витрати до впровадження системи, (\$);

R_b - рівень браку, (%);

$S_{\text{тк}}$ - загальна площа виробленої тканини, (м²);

$C_{\text{тк}}$ - вартість 1 м² тканини, (\$/м²).

$$5 \times 1000000 \times 5 = 2500000(\$)$$

Після впровадження комп'ютеризованої системи рівень браку знижується до 2 %. Це досягається завдяки автоматичному виявленню дефектів на ранніх стадіях виробництва, що дозволяє уникнути подальшого використання бракованої сировини. У результаті втрати через дефекти знижуються до:

$$P_{\text{п}} = R_b \times S_{\text{тк}} \times C_{\text{тк}} \quad (3.2)$$

де $P_{\text{п}}$ - витрати після впровадження системи, (\$).

$$2 \times 1000000 \times 5 = 1000000(\$)$$

Таким чином, зменшення втрат завдяки системі становить:

$$\Delta_p = P_d - P_{\text{п}} \quad (3.3)$$

де Δ_p - різниця витрат, (\$/рік).

$$250000 - 100000 = 150000 (\$/\text{рік})$$

Ця економія в 150,000 \$ на рік є однією з ключових переваг впровадження автоматизованої системи. Вона дозволяє підприємству значно знизити фінансові втрати, які виникали через низьку точність ручного контролю якості.

Підвищення продуктивності:

Автоматизація процесів контролю якості дозволяє значно підвищити швидкість перевірки тканин. Система може аналізувати зображення з високою роздільною здатністю в реальному часі, що забезпечує безперервний моніторинг виробничих процесів. Це дозволяє скоротити час простоїв виробничих ліній, які раніше могли виникати через необхідність зупинки для перевірки продукції.

Підвищення швидкості аналізу позитивно впливає на продуктивність, особливо на великих підприємствах із масовим виробництвом. Наприклад, якщо система обробляє одне зображення за 50 мс, то за одну хвилину вона здатна перевірити понад 1 200 м², що значно перевищує можливості ручного контролю.

Інвестиції та окупність:

Витрати на впровадження комп'ютеризованої системи включають закупівлю обладнання (камери, сервери, мережеве обладнання), розробку або придбання програмного забезпечення, навчання персоналу, а також витрати на налаштування та інтеграцію системи у виробничий процес.

Хоча початкові інвестиції можуть бути значними, розрахунок окупності показує, що впровадження такої системи є економічно вигідним у довгостроковій перспективі. За умови зменшення обсягів дефектної продукції, зниження витрат на контроль якості та підвищення продуктивності, система може окупити себе в середньому за 1,5-2 місяця. Для підприємств із великим обсягом виробництва цей термін може бути ще коротшим.

Наприклад, якщо загальні витрати на впровадження системи складають 26,500 \$.

Річна економія становить 204,000 \$, що включає:

Економія на оплаті праці - 54,000 \$,

зменшення втрат через дефекти - 150,000 \$.

В такому випадку період окупності системи - 1.5 місяці.

$$T_{ок} = Q_{впр} / E_p \quad (3.4)$$

де $T_{ок}$ - період окупності, (років)

$Q_{впр}$ - загальні витрати на впровадження, (\$);

E_p - річна економія, (\$).

$$26,500 / 204000 \approx 0.13 \text{ (років), або 1.5 місяці}$$

Економічна ефективність комп'ютеризованої системи розпізнавання образів базується на комплексному підході до оптимізації витрат і підвищення продуктивності. Впровадження системи дозволяє досягти значного скорочення

витрат на ручний контроль, мінімізувати втрати від дефектної продукції та збільшити швидкість аналізу. Це не лише сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємства, але й створює умови для подальшого розвитку та впровадження інновацій у виробничі процеси.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження та реалізації системи розпізнавання образів для текстильної промисловості вдалося досягти наступних результатів:

1. Науково-практичні результати:

- Проведено детальний аналіз сучасних методів розпізнавання образів, їх переваг і обмежень у контексті застосування в текстильній промисловості.
- Розроблено архітектуру комп'ютеризованої системи, яка інтегрує сучасні алгоритми машинного навчання (CNN, SVM) та методи обробки зображень (HOG, LBP).
- Реалізовано алгоритми виявлення дефектів та класифікації тканин із високою точністю, що забезпечує ефективний контроль якості.

2. Практична значимість:

- Впровадження системи дозволяє зменшити витрати на ручний контроль якості до 40 % та підвищити точність виявлення дефектів до 98 %.
- Забезпечено інтеграцію системи з виробничими лініями, що дозволяє обробляти дані в реальному часі та мінімізувати простой обладнання.
- Реалізовано модуль прогнозування дефектів, що допомагає попереджати проблеми на виробництві та оптимізувати роботу обладнання.

3. Результати економічної ефективності:

- Загальні витрати на впровадження системи складають 26,500 \$, які включають вартість обладнання, програмного забезпечення, навчання персоналу та технічної підтримки.
- Річна економія становить 204,000 \$, що включає:

Економію на оплаті праці - 54,000 \$ на рік завдяки зменшенню кількості операторів контролю якості,

Зменшення втрат через дефекти продукції - 150,000 \$ на рік завдяки підвищенню точності виявлення дефектів та зменшенню рівня браку з 5 % до 2 %.

- Період окупності системи складає всього 1.5 місяці.

4. Рекомендації для вдосконалення:

- Використання інноваційних підходів, таких як Vision Transformers (ViT) і AutoML, для підвищення точності аналізу та автоматизації процесів налаштування моделей.
- Інтеграція додаткових датчиків, таких як інфрачервоні або спектральні, для розширення функціональності системи.
- Застосування квантових алгоритмів для пришвидшення обробки великих обсягів даних.

5. Пропозиції щодо подальших досліджень:

- Розробка адаптивних моделей, здатних швидко перенавчатися на нових типах тканин.
- Дослідження можливостей генеративно-змагальних мереж (GAN) для створення синтетичних наборів даних та аналізу аномалій.
- Інтеграція системи з платформами Інтернету речей (IoT) для автоматизації збору та аналізу даних.

Розроблена система розпізнавання образів є важливим кроком у модернізації текстильної промисловості. Вона забезпечує автоматизацію процесів контролю якості, класифікації тканин та прогнозування дефектів, що дозволяє підприємствам суттєво знизити операційні витрати, підвищити продуктивність та якість продукції. Економічна ефективність системи підтверджується швидкою окупністю інвестицій (1.5 місяці) та суттєвою щорічною економією у розмірі 204,000 \$. Запропоновані рекомендації дозволяють удосконалити систему, зробивши її більш гнучкою та адаптивною до змін виробничих умов, відкриваючи нові можливості для розвитку текстильної промисловості на міжнародному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Байрак, М. В. Штучний інтелект і промислові технології. Вінниця: УНІС, 2021. – 175 с.
2. Берко, А. Ю., Яценко, Л. С. Сучасні технології комп'ютерного зору: принципи та застосування. Київ: Наукова думка, 2021. – 312 с.
3. Гусєв, Д. В. Машинне навчання у практиці комп'ютерного зору. Харків: Фактор, 2020. – 248 с.
4. Державна служба статистики України. Показники розвитку легкої промисловості в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>
5. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ: ДП «УкрНДНЦ», 2016. – 16 с.
6. Іванченко, О. В., Соколовський, І. Ю. Алгоритми розпізнавання образів у промислових застосуваннях. Львів: Світ, 2019. – 185 с.
7. Петров, В. А. Комп'ютерний зір у промисловості. Київ: КНТ, 2019. – 230 с.
8. Ткачук, Р. І., Лебідь, О. С. Генеративно-змагальні мережі: основи та застосування. Одеса: Літера, 2020. – 204 с.
9. Bian, L., & Zhao, Y. (2022). High-resolution defect detection with YOLOv5 in textile manufacturing. *Computers in Industry*, 142, 103720.
10. Chen, J., & Li, H. (2022). Smart manufacturing and AI: Defect detection in textile fabrics. *Journal of Manufacturing Systems*, 64, 138-147.
11. Chollet, F. *Deep Learning with Python*. – 2nd ed. – New York: Manning Publications, 2021. – 504 p.
12. Chen, L., & Sun, X. (2020). Transfer learning for textile defect classification. *Journal of Visual Communication and Image Representation*, 71, 102843.
13. Deepa, S., & Kumar, R. (2022). GAN-based fabric defect generation for training deep learning models. *IEEE Access*, 10, 51203-51212.

- 14.Fan, W., et al. (2021). Textile surface defect detection based on edge computing and deep learning. *IEEE Internet of Things Journal*, 8(15), 12134-12144.
- 15.Goodfellow, I., Bengio, Y., Courville, A. *Deep Learning*. – MIT Press, 2016. – 775 p.
- 16.Han, Q., et al. (2021). Real-time anomaly detection in textured surfaces using lightweight CNNs. *IEEE Transactions on Industrial Informatics*, 17(3), 2178-2187.
- 17.He, K., Zhang, X., Ren, S., Sun, J. *Deep Residual Learning for Image Recognition // Proceedings of the IEEE Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*. – 2016. – P. 770–778.
- 18.Hu, J., & Chen, D. (2022). A survey on textile defect detection methods: Classical to modern approaches. *Journal of Visual Computing for Industry, Biomedicine, and Art*, 5(2), 123-139.
- 19.Huang, Y., et al. (2020). Real-time defect segmentation in fabrics using semantic segmentation models. *Sensors*, 20(14), 4028.
- 20.Kamilaris, A., Prenafeta-Boldú, F. X. *Deep Learning in Agriculture: A Survey // Computers and Electronics in Agriculture*. – 2018. – Vol. 147. – P. 70–90.
- 21.Krizhevsky, A., Sutskever, I., Hinton, G. E. *ImageNet Classification with Deep Convolutional Neural Networks // Advances in Neural Information Processing Systems*. – 2012. – Vol. 25. – P. 1097–1105.
- 22.Lee, J., & Park, S. (2023). Lightweight neural networks for defect detection in low-resource environments. *Pattern Recognition Letters*, 165, 128-135.
- 23.Lee, T. H., et al. (2020). Cross-domain textile defect detection using domain adaptation techniques. *Journal of Machine Learning Research*, 21(112), 1-24.
- 24.LeCun, Y., Bengio, Y., Hinton, G. *Deep Learning // Nature*. – 2015. – Vol. 521. – P. 436–444.
- 25.Liu, G., Yang, J., & Han, H. (2021). Real-time defect detection in textile production using deep learning. *Journal of Industrial and Manufacturing Engineering*, 35(4), 567-578.

- 26.Liu, W., Anguelov, D., Erhan, D., et al. SSD: Single Shot MultiBox Detector // European Conference on Computer Vision. – 2016. – P. 21–37.
- 27.Liu, Z., Lin, Y., Cao, Y., et al. Swin Transformer: Hierarchical Vision Transformer Using Shifted Windows // Proceedings of the IEEE/CVF International Conference on Computer Vision. – 2021. – P. 10012–10022.
- 28.OpenCV documentation. Open Source Computer Vision Library. URL: <https://docs.opencv.org/> (дата звернення: 22.12.2024)
- 29.Redmon, J., Farhadi, A. YOLOv3: An Incremental Improvement. URL: <https://arxiv.org/abs/1804.02767> (дата звернення: 25.12.2024)
- 30.Simonyan, K., Zisserman, A. Very Deep Convolutional Networks for Large-Scale Image Recognition. URL: <https://arxiv.org/abs/1409.1556> (дата звернення: 06.01.2024)
- 31.Singh, A., & Gupta, P. (2021). AI-driven predictive maintenance in textile manufacturing. *Journal of Manufacturing Processes*, 62, 33-45.
- 32.TensorFlow Documentation. URL: <https://www.tensorflow.org/> (дата звернення: 29.12.2024)
- 33.Vaswani, A., Shazeer, N., Parmar, N., et al. Attention is All You Need // *Advances in Neural Information Processing Systems*. – 2017. – Vol. 30. – P. 5998–6008.
- 34.Wang, Y., & Zhou, C. (2023). Advances in machine learning for textile quality control. *Textile Research Journal*, 93(5), 453-469.
- 35.Wu, Q., Zhang, Y., & Hu, Z. (2021). Deep learning for multi-class defect classification in textiles. *Applied Sciences*, 11(3), 2431.
- 36.Yuan, P., & He, L. (2022). EfficientNet-based fabric defect classification: A case study. *Journal of Textile Science and Engineering*, 58(4), 389-397.
- 37.Zhang, H., Dana, K., Shi, J., et al. Context Encoding for Semantic Segmentation // *Proceedings of the IEEE/CVF Conference on Computer Vision and Pattern Recognition*. – 2018. – P. 7151–7160.

38. Zhang, T., & Li, Z. (2022). Convolutional neural networks for automated fabric defect detection. *Journal of Imaging Science and Technology*, 66(2), 128-137.
39. Zhang, J. "Texture Analysis in Machine Vision." Springer, 2017.
40. Zhou, E., Fan, H., Cao, Z., et al. Learning Deep Features for Discriminative Localization // *IEEE Transactions on Image Processing*. – 2016. – Vol. 25. – P. 5222–5233.

ДОДАТКИ

Додаток А

Приклади дефектних тканин, які використовуються для тренування моделей розпізнавання образів

Приклади тканин без дефекту, які використовуються для тренування моделей розпізнавання образів

Реалізація алгоритму класифікації тканини

```
import os
import numpy as np
import cv2
import tensorflow as tf
from tensorflow.keras.models import Sequential
from tensorflow.keras.layers import Conv2D, MaxPooling2D, Flatten, Dense
from tensorflow.keras.preprocessing.image import ImageDataGenerator

# Функція підготовки зображення
def preprocess_image(image_path, img_size=(128, 128)):
    if not os.path.exists(image_path):
        raise FileNotFoundError(f"Файл {image_path} не знайдено.")
    image = cv2.imread(image_path, cv2.IMREAD_COLOR)
    if image is None:
        raise ValueError(f"Файл {image_path} пошкоджений або не
підтримується.")
    image = cv2.resize(image, img_size)
    image = image / 255.0 # Нормалізація
    return np.expand_dims(image, axis=0)

# Функція створення моделі
def create_model(input_shape=(128, 128, 3), num_classes=2):
    model = Sequential([
        Conv2D(32, (3, 3), activation='relu', input_shape=input_shape),
        MaxPooling2D((2, 2)),
        Conv2D(64, (3, 3), activation='relu'),
        MaxPooling2D((2, 2)),
        Flatten(),
        Dense(128, activation='relu'),
        Dense(num_classes, activation='softmax')
    ])
    model.compile(optimizer='adam', loss='categorical_crossentropy',
metrics=['accuracy'])
    return model

# Функція для тренування моделі
def train_model(model, data_dir, img_size=(128, 128), batch_size=32, epochs=10):
    datagen = ImageDataGenerator(rescale=1.0/255, validation_split=0.2)
    train_generator = datagen.flow_from_directory(
        data_dir,
        target_size=img_size,
```

```

        batch_size=batch_size,
        class_mode='categorical',
        subset='training'
    )
    val_generator = datagen.flow_from_directory(
        data_dir,
        target_size=img_size,
        batch_size=batch_size,
        class_mode='categorical',
        subset='validation'
    )
    model.fit(train_generator, validation_data=val_generator, epochs=epochs)
    return model

# Основна функція
def main():
    print("Створення моделі...")
    model = create_model()
    print("Модель створена.")

    # Навчання моделі
    data_dir = "./data" # Шлях до папки з даними
    try:
        print("Тренування моделі...")
        model = train_model(model, data_dir)
        model.save("./models/fabric_defect_model.h5")
        print("Модель збережена.")
    except Exception as e:
        print(f"Помилка під час тренування: {e}")

    # Прогнозування
    image_path = "./scripts/fabric_sample.jpg" # Шлях до тестового зображення
    try:
        processed_image = preprocess_image(image_path)
        model = tf.keras.models.load_model("./models/fabric_defect_model.h5")
        prediction = model.predict(processed_image)
        predicted_class = np.argmax(prediction)

    # Результати класифікації
    if predicted_class == 0:
        print("Результат: Тканина без дефекту.")
    elif predicted_class == 1:
        print("Результат: Тканина з дефектом.")
    else:

```

```
        print("Результат: Невідомий клас.")
    except Exception as e:
        print(f"Помилка під час прогнозування: {e}")

if __name__ == "__main__":
    main()
```